

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอธิบาย ลำดับในการเลือก และความตั้งใจที่จะลอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยอีกครั้งหนึ่ง กับผลการเรียนของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างชั้นสร้างเครื่องมือ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเครื่องมือเป็นนิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 30 คน

กลุ่มตัวอย่างชั้นศึกษาจริง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจริงเป็นนิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขามัธยมศึกษา-วิทยาศาสตร์ และมัธยมศึกษา-มนุษย์และสังคม คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 100 คน โดยแบ่งเป็นสาขาละ 50 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามรูปแบบการอธิบายสาเหตุของเหตุการณ์เลวร้ายในการเรียนที่สร้างตามแนวรูปแบบการอธิบายสาเหตุในการเรียน (Academic ASQ) ของ Peterson และ Barrett (1987) แบบสอบถามรูปแบบการอนุมานสาเหตุ (ASQ) ฉบับภาษาไทย ของทิวา มิ่งน้อย (2535) แบบสอบถามรูปแบบการอนุมานสาเหตุเกี่ยวกับวิชาคณิตศาสตร์ ของประสูต หุ่นวงศ์มาศ (2534) และแบบสอบถามรูปแบบการอนุมานสาเหตุเกี่ยวกับวิชาการพยาบาล ของจันทนา จongsว่าง (2539)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาทฤษฎีการช่วยตนเองไม่ได้ที่เกิดจากการเรียนรู้ (Learned Helplessness) ของ Seligman

(1) คะแนนในมิติแหล่งกำเนิดของสาเหตุ

- ถ้านิสิตอธิบายสาเหตุว่าเป็นสาเหตุภายนอกมากที่สุดจะได้คะแนน 1 คะแนน
- ถ้านิสิตอธิบายสาเหตุว่าเป็นสาเหตุภายในมากที่สุดจะได้คะแนน 7 คะแนน
- ถ้านิสิตอธิบายสาเหตุระหว่างภายนอกมากที่สุดและภายในมากที่สุดจะได้

คะแนน 2-6 คะแนน ตามลำดับ

(2) คะแนนในมิติความสม่ำเสมอ

- ถ้านิสิตอธิบายสาเหตุว่าเป็นความไม่สม่ำเสมอมากที่สุด จะได้คะแนน 1 คะแนน
- ถ้านิสิตอธิบายสาเหตุว่าเป็นความสม่ำเสมอมากที่สุด จะได้คะแนน 7 คะแนน
- ถ้านิสิตอธิบายสาเหตุระหว่างความไม่สม่ำเสมอมากที่สุดและความสม่ำเสมอมากที่สุด

จะได้คะแนน 2-6 คะแนน ตามลำดับ

(3) คะแนนในมิติความทั่วไป

- ถ้านิสิตอธิบายสาเหตุว่าเป็นความจำเพาะมากที่สุด จะได้คะแนน 1 คะแนน
- ถ้านิสิตอธิบายสาเหตุว่าเป็นความทั่วไปมากที่สุด จะได้คะแนน 7 คะแนน
- ถ้านิสิตอธิบายสาเหตุระหว่างความจำเพาะมากที่สุดและความทั่วไปมากที่สุด

จะได้คะแนน 2-6 คะแนน ตามลำดับ

จากคะแนนที่ได้ทั้ง 3 มิติ ผู้ที่ได้คะแนนในแต่ละมิติทั้ง 3 มิติ ต่ำกว่าค่ามัธยฐานหมายถึง บุคคลที่มีการอธิบายสาเหตุที่เหมาะสม หรือเป็นผู้ที่มองโลกในแง่ดี ส่วนผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่าค่ามัธยฐานเป็นบุคคลที่มีการอธิบายสาเหตุที่ไม่เหมาะสม หรือมองโลกในแง่ร้าย

2. ความตั้งใจที่จะสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยอีกครั้งหนึ่ง

ตั้งใจมากที่สุด	จะได้คะแนน 7 คะแนน
ตั้งใจมาก	จะได้คะแนน 6 คะแนน
ตั้งใจค่อนข้างมาก	จะได้คะแนน 5 คะแนน
ตั้งใจปานกลาง	จะได้คะแนน 4 คะแนน
ตั้งใจค่อนข้างน้อย	จะได้คะแนน 3 คะแนน
ตั้งใจน้อย	จะได้คะแนน 2 คะแนน
ไม่มีความตั้งใจเลย	จะได้คะแนน 1 คะแนน

ประสิทธิภาพของเครื่องมือ

1. การวิเคราะห์ข้อกระทงรายข้อ

1.1 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้นิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ จำนวน 30 คนตอบ และได้แบบสอบถามที่ตอบสมบูรณ์ครบทั้งหมด 30 ฉบับ

1.2 นำแบบสอบถามที่ได้มาให้คะแนน ในแต่ละสถานการณ์จะมี 3 มิติ แต่ละมิติมีสเกล 7 สเกล ตั้งแต่ 1-7 โดยจะให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนดังกล่าวข้างต้น

1.3 คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้อกระทงอื่นทั้งหมดของมาตร (Corrected Item – Total Correlation) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Science : SPSS/PC⁺)

1.4 นำมาทดสอบหาความเที่ยง (Reliability) โดยการหาสัมประสิทธิ์ความคงที่ภายในแบบอัลฟา (Cronbach's α Coefficient of Internal Consistency) โดยแยกวิเคราะห์เป็นรายมิติ

ผลการวิเคราะห์ข้อกระทง

ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อกระทงรายข้อ โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับผลรวมของข้อกระทงอื่นๆทั้งหมดของมาตร (N=30)

ข้อกระทง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับผลรวมของข้ออื่น ๆ ทั้งหมด		
	มิติแห่งกำเนิดของสาเหตุ	มิติความสม่ำเสมอ	ความทั่วไป
1. คุณอ่านหนังสือไม่ทันตามที่อาจารย์ให้อ่าน	.64***	.63***	.65***
2. คุณชอบปลายภาคตก	.65***	.72***	.81***
3. คุณเข้าห้องเรียนแล้วพบว่ามีการสอบย่อย โดยที่คุณไม่ได้คาดคิดมาก่อน	.48**	.47**	.61***
4. คุณถูกวิทยากรตำหนิ	.64***	.76***	.76***
5. คุณได้เกรดไม่สูงพอจะเปลี่ยนเป็นวิชาเอกที่คุณต้องการ	.74***	.68***	.58**

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อกระทบ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับผลรวมของข้ออื่นๆทั้งหมด		
	มิติแหล่งกำเนิดของสาเหตุ	มิติความล้มเหลว	ความทั่วไป
6. ในจำนวนการบ้าน 20 ข้อนั้นมี 1 ข้อที่คุณไม่สามารถทำได้	.40**	.54**	.63***
7. คุณถูกให้ออกจากมหาวิทยาลัย เนื่องจากเกรดของคุณต่ำเกินไป	.76***	.79***	.69***
8. คุณไม่สามารถเริ่มเขียนรายงานได้	.69***	.82***	.79***
9. คุณไม่สามารถหนังสือในห้องสมุดได้	.76***	.55***	.64***
10. หนังสือเรียนที่ใช้ในวิชาหนึ่งหาไม่ได้ในศูนย์หนังสือ	.67***	.48**	.64***
11. คุณได้เกรด D ในวิชาบังคับของเอก	.59***	.83***	.82***
12. คุณไม่เข้าใจเรื่องที่อาจารย์สอน	.58***	.59***	.69***

* p<.025, ** p<.005, *** p<.001

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. การหาความเที่ยง (Reliability)

นำแบบสอบถามที่ผ่านขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อกระทงแล้วมาทดสอบหาความเที่ยงโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ความคงที่ภายในแบบอัลฟา (Cronbach's α Coefficient of Internal Consistency) โดยแยกวิเคราะห์เป็นรายมิติ ได้ผลแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงค่าความเที่ยงของมาตร โดยแยกเป็นรายมิติ (N=30)

มิติ	จำนวนข้อ	ค่าสัมประสิทธิ์ความคงที่ภายในแบบอัลฟา
มิติแหล่งกำเนิดของสาเหตุ	12	.90
มิติความสม่ำเสมอ	12	.91
มิติความทั่วไป	12	.93

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยติดต่อขอความร่วมมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขามัธยมศึกษา-วิทยาศาสตร์ และมัธยมศึกษา-มนุษยศาสตร์และสังคม คณะครุศาสตร์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในเดือนกรกฎาคม 2540 และรวบรวมเกรดเฉลี่ย (GPA) ในภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2540 จากอาจารย์ประจำสาขาวิชาในเดือนพฤศจิกายน 2540 (ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูล และสอบถามความตั้งใจที่จะสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยอีกครั้งหนึ่งก่อนที่นิสิตจะทราบเกรดเฉลี่ยของตน)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ เอส พี เอส - เอส พี ซี พลัส (SPSS/PC⁺) โดยสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานมีดังนี้ คือ

1. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1,2,3 และ 5 โดยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
2. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุ